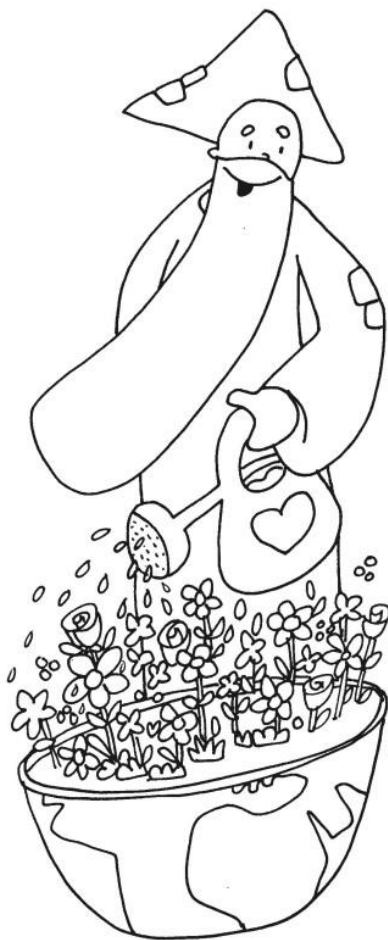

RELIXIÓN CATÓLICA

4ºE.P.

NOME: _____

APELIDOS: _____

*Un amigo é alguém
que quiere recorrer
conmigo, por un rato,
o mesmo camiño.*

A través de esta puerta,
entraremos en nuestro libro
de la historia de Israel.
Conoceremos a personajes
importantes, sus vidas y
algunas anécdotas
para recordar.

¡Espero que disfrutes con ellas!

ISRAEL

OS PATRIARCAS

ABRAHAM

<https://youtu.be/dJ7mFHZUSdw>

Abraham viviu fai uns 4.000 anos. Era un pastor que naceu na cidade de Ur, pero vivía en Jarán. Estaba casado con Sara pero non tiñan fillos. Cría nun único Deus, creador do ceo e terra.

Un día, entendeu que Deus dicíalle:

"Sal da túa terra e vaiche á terra que eu che indicarei. Eu farei que sexas o pai dun gran pobo".

Abraham sorprendeuse porque non tiña fillos, pero tiña tanta fe en Deus, que colleu as súas pertenzas e, xunto a Sara, a súa esposa, o seu pai chamado Téraj, o seu sobriño Lot, os seus criados e o resto da súa familia, foise á terra de Canaán.

Noutra ocasión, Deus díxolle:

"Mira o ceo e conta as estrelas. A túa descendencia será tan numerosa como estrelas hai no ceo."

Abraham confiou en Deus, como facía sempre. Pouco tempo despois, a súa muller tivo un fillo, ao que puxeron por nome Isaac. Fixeron unha festa para dar grazas a Deus.

Na Antigüedad, sacrificábanse animais ou mesmo persoas para entregalas como agasallo aos deuses. Deus pediu a Abraham que sacrificase ao seu fillo e entregásello. Abraham non entendía por que Deus pedíalle algo tan querido, pero a súa fe era tan grande que, cando estaba disposto a facelo, Deus díxolle:

"Non fagas dano ao teu fillo. Xa vexo que confías en min. Bendicireiche e engrandeceré o teu nome e será o pai dun gran pobo".

Pola súa enorme fe e confianza en Deus, Abraham é coñecido por como "o pai de todos os crentes".

ACTIVIDADES

Relaciona as columnas, con distintas cores, de maneira correcta:

Ur	Pai de Abraham
Jarán	Lugar ao que chegou coa súa familia
Sara	Sobrino de Abraham
Téraj	Fillo de Abraham
Lot	Lugar de nacemento de Abraham
Canaán	Esposa de Abraham

Isaac

Lugar onde vivían antes da viaxe

Forma dúas listas coas seguintes palabras, agrupando en cada lista as palabras que teñan un significado parecido.

FE CONFIANZA DESOBEDIENCIA

FIDELIDADE PECADO TRAICIÓN

Agora, elixe unha palabra de cada lista e fai unha frase con elas.

.....

.....

Busca no diccionario a palabra PATRIARCA e relaciona seu significado co que sabes de Abraham.

.....

.....

.....

Oral: ¿Por qué se llama a Abraham "padre dos crentes"?

Colorea

ESAÚ E XACOB

Isaac casou con Raquel e tiveron dous fillos: Esaú e Jacob. A súa historia é moi coñecida na Biblia. Busca información sobre ela.

ACTIVIDADES

Jacob cambiou o seu nome polo de Israel. Tivo 12 fillos con distintas esposas e fundaron as chamadas "12 tribos de Israel": Rubén, Simeón, Leví, Judá, Dan, Neftalí, Gad, Aser, Isacar, Zabulón, José e Benjamín.

Escribe o nome das tribos de Israel por orde alfabética.

.....

.....

.....

É nesta época cando se produciu o suceso de Xosé.

Imos ver a película "[os soños de Xosé](#)".

Entre todos imos facer o resumo do contido da película. Copiao

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

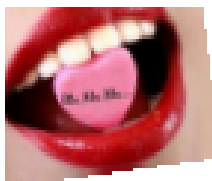
.....

.....

.....

Na nosa linguaxe cotiá, utilizamos moitas expresións que proveñen ou están relacionadas, dalgunha maneira, con historias bíblicas.

Ao longo deste libro, imos ir coñecendo algunha delas.

LINGUAXE!

Por exemplo: Que crees que pode significar a seguinte frase:

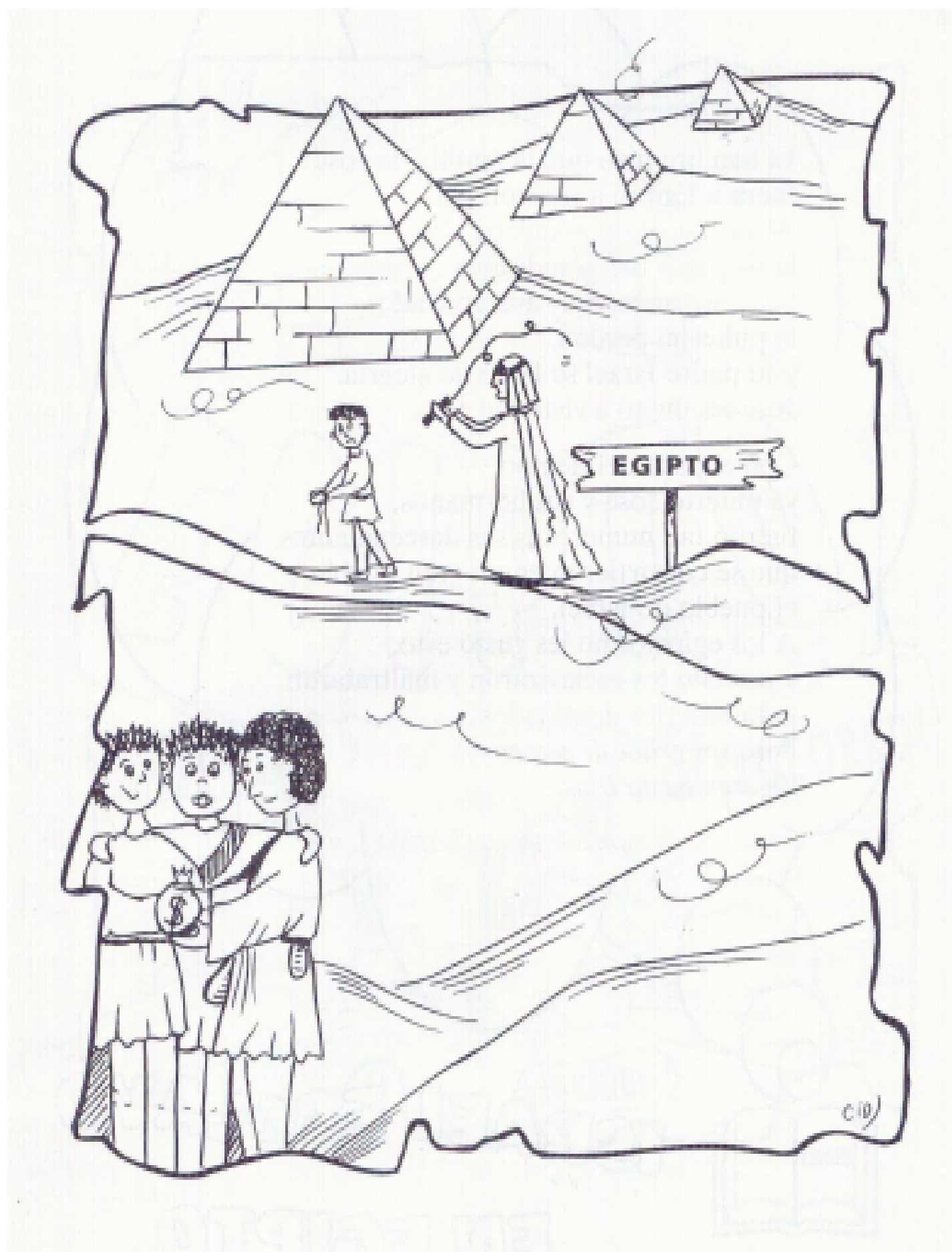
"Teremos que aforrar por se logo veñen as vacas fracas"

.....

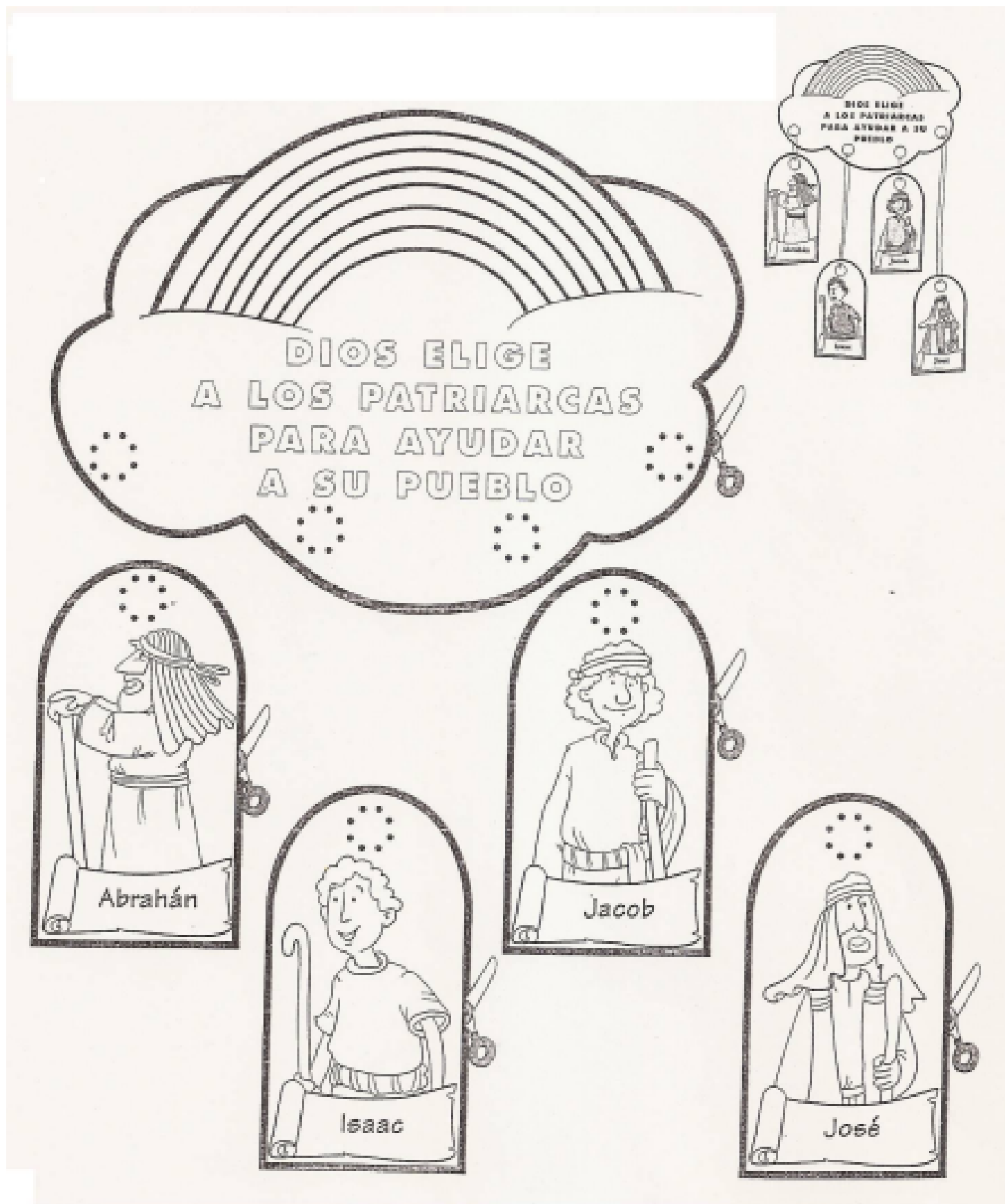
.....

.....

COLOREA

Imos a elaborar un móvil con algúns dos patriarcas de Israel.

MOISÉS

Os israelitas viviron en Exipto durante moitos anos, pero convertéronse en escravos dos exipcios. Como aumentaba moito a súa poboación, o faraón tomou unha cruel decisión: matarían a todos os nenos homes menores de dous anos.

Por que crees que o faraón quería matar só os homes?

Vos israelitas viviron en Exipto durante moitos anos, pero convertéronse en escravos dos exipcios. Como aumentaba moito a súa poboación, ou faraón tomou unha cruel decisión: matarían a todos os nenos homes menores de dous anos.

Por que crees que ou faraón quería matar só os homes?

Deus entregou a Moisés as "Táboas da Lei". Gardáronse nun lugar especial: "O arca da Alianza", que sempre lles acompañaba. Estas táboas reflectían os mandamentos que debían seguir todos os crentes para vivir en paz:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9

10.

Palabras importantes relacionadas con Moisés:

ALIANZA:

ÉXODO:

PASCUA:

MANDAMENTOS:

Moisés significa "salvado das águas"

O pobo de Israel desobedecía a Deus en moitas ocasións e prefería ir polo mal camiño, rompendo así a Alianza con Deus, aínda que Deus sempre lles guiaba polo bo camiño.

Pouco antes de chegar a Canaán, a terra prometida, Moisés enfermou e morreu. O seu sucesor foi Josué que conduciu ao pobo de Israel ao seu destino, conquistando case todas as cidades, entre elas a cidade de Jericó. Cóntase que Josué e os seus soldados, estiveron a dar voltas ao redor das murallas durante varios días tocando as trompetas e facendo un gran ruído. Ao cabo dunha semana, e sempre coa axuda de Deus, as murallas caeron e eles puideron entrar na cidade e conquistala.

XUÍCES: SANSÓN

Pero o pobo de Israel esquecíase moitas veces de Deus e de seguir os seus mandamentos e entón as cousas ían mal. Divos sempre lles axudaba e decidiu enviarlles xefes valentes, xustos e fortes que lles defendían dos seus inimigos. Chamóuselles XUÍCES e os máis importantes foron Gedeón, Débora, Sansón e Samuel.

Agora imos coñecer a historia dun destes xuíces: SANSÓN.

Entre todos imos resumir a historia de Sansón

.....

.....

.....

.....

Escribe o nome da muller da que estaba namorado.

.....

En qué época viviu Sansón?

Colorea a escea

Co paso do tempo, Israel creceu tanto que se converteu nun reino. Entón Deus quixo elixir un gran rei para o seu pobo. Pediuulle a Samuel, que foi o último xuíz, que fose á cidade de Belén para buscar a un home chamado Jesé, porque un dos seus oito fillos sería elixido rei.

REIS: DAVID

E así comeza a historia do Rei David.

Entre todos resumimos a historia da loita do rei David con Goliath.

[illegible]

Sopa de letras

H Ó P É H E Á É Q A T I O G U
K V A X D C O R A Z A F Á O Ú
M H S P Q E Y W R X G J W L Ñ
É O T B R O N C E T V M É I V
A C O F Á T B X M H D O Á A C
N P R E E Y P Y M N R R Ó T A
H W I H S B M W W E L R N O S
J Z W E R T P V R R Ó E E T C
Y Q E J D Ñ A R Ú Í E T Ó A O
F L R N V R E T A O S E D N E
Ñ Ó A Q Ú U A S U I L N Ó Ñ D
L U B N G Z L S L R O B O I S
H N C V Z O H I R H A S V G H
M U F Á B A F Ú O V O A K X Q
Q C R X Í B B E R Y D Z E U O

Busca as seguintes palabras nesta sopa de letras:

Guerrero	casco	David	río	Goliat	bronce	pastor	honda
Estatura	coraza	león	piedras	Filisteo	lanza	oso	bolsa

Colorea o momento máis importante da loita.

Cando morreu David, sucedulle no trono o seu fillo Salomón, fillo

tamén de Betsabé. Pediu a Deus que lle dese sabedoría para reinar con xustiza.

Escribe unha frase coa palabra sabedoría e outra con xustiza.

.....

.....

Poderíamos dicir que o reinado de Salomón caracterízase por unha época de paz, riqueza e esplendor. Construíuse o palacio de Salomón e reconstruíuse o templo de Xerusalén, para gardar alí o Arca da Alianza, que contiña os 10 Mandamentos.

A súa fama de rei xusto estendeuse por todo Israel. Un dos seus xuízos máis famosos relataba a historia de dúas mulleres que discutían por ver quen das dúas era a verdadeira nai dun neno.

Fai un breve resumo desta historia.

.....

.....

.....

.....

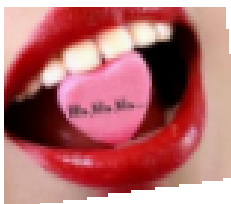
.....

.....

.....

.....

Na nosa linguaxe cotiá, utilizamos moitas expresións que proveñen ou están relacionadas, dalgunha maneira, con historias bíblicas.

Ao longo deste libro, imos ir coñecendo algunha delas.

LINGUAXE!

Por exemplo: Que crees que pode significar a seguinte frase: "Tomou unha decisión salomónica"

.....

.....

.....

.....

Colorea a escena do xuízo máis famoso de Salomón.

Ao final do seu reinado, Salomón volveuse orgulloso; apartouse e esqueceuse de Deus. Consideraba ao diñeiro e as riquezas máis importantes que o propio Deus caendo na idolatría.

Busca no dicionario a palabra IDOLATRÍA

.....
.....

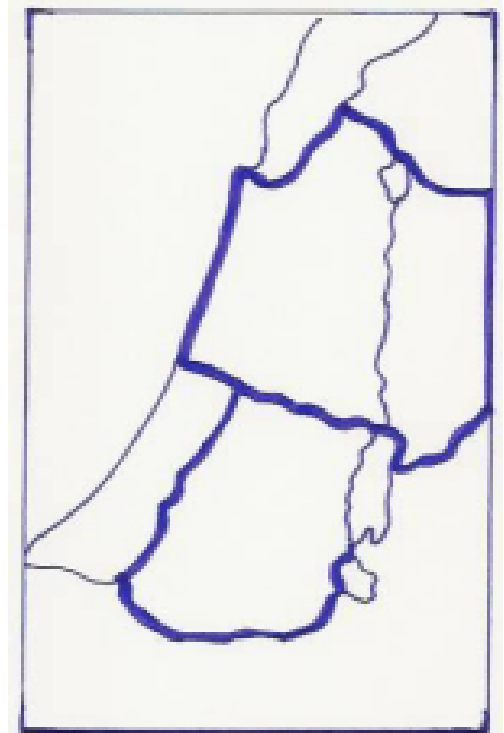
Cando morreu Salomón, o reino de Israel dividiuse en dous partes:

- O reino do norte, chamado Israel, para o seu fillo Roboán. A capital era Samaria
- O reino do sur, chamado Judá, para o seu outro fillo chamado Jeroboán. Puxo a capital en Xerusalén.

Colorea o mapa de Israel.

Os dous reinos están marcadas con liñas de maior grosor:

- Pon o nome de cada reino e o seu capital.
- Pon o nome do Mar Mediterráneo.
- Marca con rotulador azul o río Jordán.
- Colorea doutra cor o resto do territorio.

Foi unha época difícil. A división dos reinos facilitou que os pobos inimigos puidesen invadir o territorio.

Foron invadidos polos asirios e polos babilónicos. Chegaron a ser escravos outra vez.

Esquecéronse de Deus e da Alianza. Buscaron outros deuses aos que adorar. Pero Divos non abandonou ao seu pobo. Enviou aos PROFETAS.

PROFETAS: DANIEL

Busca no diccionario a palabra PROFETA

.....

.....

Os profetas lembraban á poboación que non debían esquecerse de Deus. Que serían máis felices se cumprisen os Mandamentos. E que non debían esquecerse de Deus, xa que Deus non se esquecía deles e que pronto chegaría o MESÍAS, o Salvador.

Nesa época na que os israelitas se habían esquecido de Deus, os profetas non eran benvidos. O seu labor non era sinxela porque, nalgunhas ocasións, a xente non quería escoitar a súa mensaxe.

Moitos profetas pasaron momentos difíciles para poder estender a súa mensaxe porque ninguén lles cría.

Mesmo algún deles puxo en perigo a súa vida pola súa fe en Deus. Ese foi o caso de Daniel.

Durante o reinado do rei Darío, en Babilonia, Daniel era un alto mando oficial e foi un gran servidor do goberno. Outros oficiais babilonios sentían celos e suxeriron ao rei que ditase unha lei que tiña que ver coa adoración de Daniel a Deus, xa que non podían atopar nel ningunha outra falta. O rei aplicou a lei de mala gana e enviou a Daniel ao foso dos leóns. Debido á fe de Daniel, Deus enviou ao seu anxo para librarlle dos leóns. Cando chegou a mañá, todos crían que Daniel estaría morto, pero non era así, porque Deus protexéralle. #Ante este feito, o rei Darío ajusticiou aos conspiradores facendo que fosen devorados polos mesmos leóns e permitiu a Daniel e aos seus amigos que seguisen adorando a Deus sen temor a ser castigados por ninguén.

Imos facer un breve repaso. Completa cos nomes seguintes: Abraham, José, Moisés, Sansón, David,<< Salomón, Roboán, Jeroboán ou Daniel.

⇒ O secreto da súa forza residía na súa melenas.....

⇒ A súa descendencia sería tan numerosa como as estrelas do ceo.....

⇒ Venceu ao xigante Goliath.....

⇒ Fillo de Salomón que gobernou o reino do norte.....

⇒ Foi vendido como escravo polos seus irmáns.....

⇒ Foi un rei moi xusto.....

⇒ Fillo de Salomón que gobernou o reino do Sur.....

⇒ Foi condenado a morrer nunha cova con leóns.....

⇒ Recibiu de Deus os 10 Mandamentos.....

Os profetas anunciaban a chegada do MESÍAS. Este Mesías era Jesús, tamén chamado o Salvador, o Fillo de Deus, o Mestre, o Cordeiro de Deus...

Fai unha descrición de Jesús, tanto do seu físico como do seu carácter tal e como ti imaxínasche que podería ser. Escribe tamén o que che gustaría dicirlle se viñese hoxe na clase.

.....

.....

.....

.....

.....

Se eu dígoche que penses en Jesús, que imaxe vénseche á cabeza? Pode ser calquera imaxe, non ten por que ser un rostro ou un corpo. Feixe un debuxo desa imaxe.

XESÚS

Genially <https://view.genial.ly/5eca2fa7ad9c9e0d8e20845f>

Cando chegamos a falar deste Personaxe atopámonos cun serio problema:

Que é o máis importante que podemos contar sobre a súa vida? Foi unha vida tan intensa que non podemos atopar só unha anécdota para escribila aquí.

Tentaremos contar algunha das cousas máis interesantes que sabemos sobre a súa vida.

Xesús naceu en Belén, un pobo dun país chamado Israel. Foi un acontecemento moi importante. Moitas foron as persoas que se achegaron ata o lugar para adorar e mostrar o seu respecto por ese Neno que acababa de nacer e ao que todos chamaban "o MESÍAS", o "enviado de Deus".

Mapa de Palestina en tiempos de Jesús.

A continuación, vou mostrar un portal de Belén que poderedes recortar e montar para o próximo Nadal.

Ao pouco de nacer, María, José e Jesús fuxiron a Exipto porque temían que o rei Herodes puidese atopar a Jesús e cumprir o que desexaba: matalo, xa que pensaba que, como a Jesús tamén lle chamaban "rei", puidese arrebatarlle o trono.

Alí estiveron uns anos ata que decidiron volver á súa terra, ao lugar no que María e José viviran sempre: Nazaret.

En Nazaret, provincia de Galilea, é onde Jesús pasou a súa infancia e mocidade. Aínda que non hai nada escrito sobre como transcorrían os seus días, suponse que actuaba como un neno da súa idade: acudía á sinagoga para aprender lectura, cálculo e ensinos relixiosos. Compartía o seu tempo libre con axudar ao seu pai na carpintería e con estar con outros nenos da súa idade. Como se pode comprobar foi unha etapa da súa vida moi parecida á de calquera outro neno.

Pero neste tempo, ocorreu algo que si o diferenciou dos demais.

Cando tiña 12 anos, foi cos seus pais a Xerusalén. Alí congregábase moita xente para celebrar a festa da Pascua, que lembraba a liberación dos israelitas da escravitude de Exipto. Había tanta xente que Jesús perdeuse. María non foi consciente da súa desaparición ata que non pasaran unhas horas. E entón empezaron a buscalo. Preguntaron a todos os seus coñecidos que se viran ao Neno, pero ninguén lembraba velo.

Empezaron a desesperarse porque Jesús non aparecía. De súpeto, María lembrou que, cando pasaron preto do Templo, Jesús quedou mirando con moita atención no seu interior. Pensou que quizais Jesús podía ir ata alí. Por iso, dirixíronse a buscalo ao Templo. E efectivamente. Alí estaba Jesús. Falando no centro, rodeado dos mestres da Lei, os que máis sabían sobre a relixión. Como se fose un máis deles, estaban a prestarlle unha

atención sorprendente, escoitándoo con moita atención.

Chama moito a atención porque os nenos non eran escoitados por persoas expertas como aquelas, pero Jesús captara a súa atención por todo o que estaba a dicir.

Cando María achegouse a El para dicirlle que estaban asustados, que lle estaban buscando por todas partes e que non sabían onde se meteu , Jesús contestou con tranquilidade: "Por que me buscabades? Estou na casa do meu Pai"

Este suceso é unha das poucas anécdotas que coñecemos sobre a infancia e mocidade de Jesús, por iso pareceume moi interesante resaltalo para que nos empecemos a dar conta de que Jesús, xa desde o seu nacemento, era ESPECIAL.

⇒ Atopa estas palabras na sopa de letras: TEMPLO, PERDIDO, MESTRES,

LEI, XERUSALÉN, PASCUA, FESTA, ATOPADO, MARÍA.

I	P	X	E	R	U	S	A	L	E	N	A	N
E	D	F	A	U	I	L	P	N	A	Y	B	O
S	T	A	O	I	E	M	B	O	S	D	G	L
T	R	I	A	U	N	D	L	E	I	P	R	P
E	D	F	D	R	E	P	T	O	V	C	E	A
M	O	E	M	D	S	M	E	S	T	R	E	S
P	L	S	O	E	A	I	F	T	F	D	M	C
L	R	T	T	S	L	U	M	A	R	I	A	U
O	A	A	I	D	H	F	J	N	R	T	D	A
O	O	D	A	R	O	D	A	P	O	T	A	E

⇒ Escribe as palabras atopadas por orden alfabético.

.....

.....

⇒ Colorea

A partir dese momento, xa non houbo nada destacable na vida de Jesús ata que cumpriu os 30 anos.

A esta idade, foi bautizado por Juan "O Bautista" no río Jordán. Mentres era bautizado, o espírito de Deus, en forma de pomba, descendeu ao redor da súa cabeza mentres se oían estas palabras: "Este é o meu fillo amado".

⇒ Colorea

Xesús bautizouse para demostrar a todos os seus seguidores que o bautismo pode ser o inicio dunha nova vida, onde nos convertamos en seguidores de Deus e, sobre todo, cambiemos o noso comportamento para ser mellores persoas.

Instalouse en Cafarnaún e, desde alí, comezou a "predicar a chegada do Reino de Deus". Percorreu moitos pobos e cidades ensinando normas morais e explicando temas relixiosos.

É imposible resumir, en tan pouco espazo, unha historia tan rica como a que protagonizou Jesús.

A súa mensaxe resúmese na boa noticia do Reino de Deus. Pois debemos ter en conta que os milagres son a proba de que ese Reino de Deus chegou.

O Reino de Deus non é un "lugar idílico" ao que se pode viaxar nun medio de transporte, non. O Reino de Deus vaise construíndo a cada momento, cada vez que algún de nós realiza unha boa acción. É un reino que se pode gozar aquí mesmo, con bos comportamentos cos demais, co próximo.

Axudar, compartir, respectar, amar, sorrir...son algunhas das cousas que podemos realizar para construír ese Reino de Deus.

Xesús tamén colaboraba e ensinounos como construílo. El facíao por medio de milagres, sucesos extraordinarios que poden resultar increíbles de que poidan realizarse, pero temos que contar con que é Xesús quen os protagoniza, o Fillo de Deus. Con eses milagres, Xesús sempre axudaba ao próximo, porque lles devolvía ilusión, alegría, saúde...ata tal punto que moitas persoas que non crían nel, empezaron a seguilo por todos os lugares que ía predicando.

Ao longo da súa vida, foron varios os episodios que Xesús levou a cabo e que nos contan na Biblia. É difícil decidirse por algún deles porque todos teñen unha importancia destacada. Aínda así, vou nomear ao primeiro que realizou, en Caná, durante a celebración dunhas vodas, onde converteu auga en viño, por que foi o primeiro que levou a cabo. Con ese milagre comezou a súa "vida pública", a súa etapa de apostolado, de ensinos continuos, de actuacións exemplares que servisen de modelo a todas aquelas persoas que consideramos que o seu modo de vida é digno de imitarse.

Pero tamén quero mencionar outro dos milagres que nos contaron os evanxelistas porque me conmove de maneira especial. E estoume referindo á resurrección da filla de Xairo. Era unha nena que estaba moi enferma e o seu pai non era seguidor de Xesús, pero os seus criados oíran falar del e pedíronlle permiso para que Xesús fose á súa casa para ver se podía curar á nena. O pai, desesperado ante a enfermidade da súa filla, accedeu a que Xesús fose alí. Pero cando chegou, a nena xa morrera. El conseguiu que recobrase a vida e o pai da criatura foi un dos máis fieis seguidores de Xesús.

Actividade. Imaxina que ti es Xairo, o pai da nena. Vou poñer na súa situación e debes explicar que sentirías.

1. A túa filla está moi enferma e os teus criados dinche que alguén, en quen ti non crees, podería curala. O teu que farías?

.....

.....

.....

2. Xesús chega a túa casa con intención de ver a túa filla. Qué lle dirías?

.....

.....

.....

.....

3. Xesús devolve a vida a túa filla. Qué lle dirías a Xesús?

.....

.....

.....

.....

Pero Xesús non só fixo milagres durante a súa vida pública. Ensinaba a todos as súas seguidores ideas sobre Deus que, nese momento, non todo o mundo entendía. Todos pensaban de Deus que era un Ser inalcanzable pero Jesús preséntanolo como un Pai Bo que ama e perdoo a todas as persoas porque nos considera os seus fillos. Un Ser co que se pode falar cando rezamos. Por iso ensinounos a oración do Padrenuestro, para que puidésemos rezar con El. Lémbra-la?

Escape room

Xesús tamén nos ensinou por medio de PARÁBOLAS, ensinós que quizais podían resultar difíciles de entender. Unha parábola é unha historia que Jesús contaba para tentar explicar algo que podía resultar complicado de entender. El contaba unha historia parecida e así os seus seguidores entendían o que quería dicir.

Busca no dicionario a palabra PARÁBOLA.

.....
.....

Por exemplo. Un día Xesús estaba rodeado de persoas ás que falaba de Deus.

Achegáronse dous homes pensando que, se lle facían unha pregunta difícil, poñeríanlle nun aperto e que Xesús non sabería responder. A pregunta foi:

- "Xesús, quen é o meu próximo?"

E Jesús, no canto de responder directamente contoulles a "[Parábola do Bo Samaritano](#)". Cando terminou a súa historia, Xesús preguntou a aqueles homes:

- Quen actuou correctamente co home ferido? Eles responderon:

- O Samaritano.

- E Xesús contestoulles:

- Pois ide e facede o mesmo.

Esta é unha das parábolas que Xesús contou, pero houbo outras moitas. Por exemplo: "[a parábola do pai bo](#)", "[a parábola dos talentos](#)", "[a ovella perdida](#)" ou "[o sembrador](#)", entre outras.

Pensa se, nalgunha ocasión, ti tamén actuaches como o bo samaritano.

.....

.....

.....

.....

.....

Outro exemplo de parábola é a de "a Ovella Perdida". Jesús quere ensinarnos con ela que Deus é como o Bo Pastor que coida das súas ovellas, os homes, e que se preocupa se ve que algunha persoa pérdese ou se afasta do bo camiño.

Así é como Xesús ensinaba a todos os seus seguidores: coas súas palabras e o seu comportamento.

Por iso a xente admirábao e quería tanto. E cando Xesús díxolles a algúns homes que o acompañasen na súa misión de predicar a Boa Nova, non o dubidaron. Deixaron as súas cousas e fóronse con El. Estamos a referirnos aos Apóstolos. Foron 12 os elixidos:

- Andrés. - Bartolomé.
- Felipe. - Juan.
- Judas. - Mateo.
- Pedro. - Santiago o maior. - Santiago o menor. - Simón.
- Tadeo. - Tomás.

Eles foron escollidos co propósito de ser enviados a predicar o Evanxeo.

Xesús, en varias ocasións, enviábaos de dúas en dúas a predicar en distintos pobos. Eles foron os responsables de viaxar e establecer o que hoxe coñecemos como a Igrexa Cristiá.

Este grupo era especial e Jesús escolleuno despois de rezarlle e pedido a Deus por eles.

Pero quen eran os 12 apóstolos? Os 12 homes que Jesús escolleu como apóstolos viñan de diferentes situacións sociais e posuían caracteres distintos. Por exemplo, Mateo traballaba para o goberno, mentres Simón loitaba por unha revolución.

En ocasións, o grupo recibiu regañinas de Jesús por unha mala actitude pero, noutras, foron as únicas testemuñas de momentos milagrosos. A pesar das súas diferenzas, os 12 estaban dispostos a seguir a Jesús e a ter fe, aínda cando non entendían todo o que estaba a suceder.

Case todos morreron mártires do evanxeo.

Imos contar algunhas características dalgúns deles.

Simón: Xesús chamouno Pedro, que significa "pedra", quizais polo seu forte carácter e temperamento. Sempre actuaba con moita paixón. Era pescador de profesión e negou a Xesús tres veces cando o Mestre foi arrestado. Aínda así, despois de recibir o perdón, Xesús utilizouno para dar o primeiro discurso evangelístico despois da resurrección.

Xoaan: O máis novo de todos e autor do cuarto evanxeo. Foi o único que non abandonou a Xesús durante o seu xuízo. Xesús chamouno "o discípulo amado".

Andrés: Como o seu irmán Pedro, tamén era pescador. A tradición di que foi condenado a crucifixión. Como non sentía digno de morrer igual que Xesús, pediu que o crucificaran coa cabeza cara abaixo.

Felipe: Quizais un pescador, profesor común en Betsaida de onde era. Predicou o evanxeo en Frigia e en Hierápolis.

Bartolomeu: O seu primeiro nome foi Nataniel e, cando Xesús chamouno, dixo que este era "un verdadeiro israelita".

Mateo: Tamén chamado Levi, é o autor do primeiro evanxeo. Era recadador de impostos e por iso tiña mala fama de ser ladrón e traizoeiro. A súa vida cambiou cando Xesús chamouno.

Tomás: Ao escoitar sobre a resurrección, dixo que tiña que velo para crelo. O feito de ser testemuña da vida, morte e resurrección de Xesús fixo que Tomás viaxase ata a India predicando. Alí morreu.

Tadeo: Tamén o coñecían como Xudas. Levou o evanxeo ata Edesa, preto do río *Éufrates.

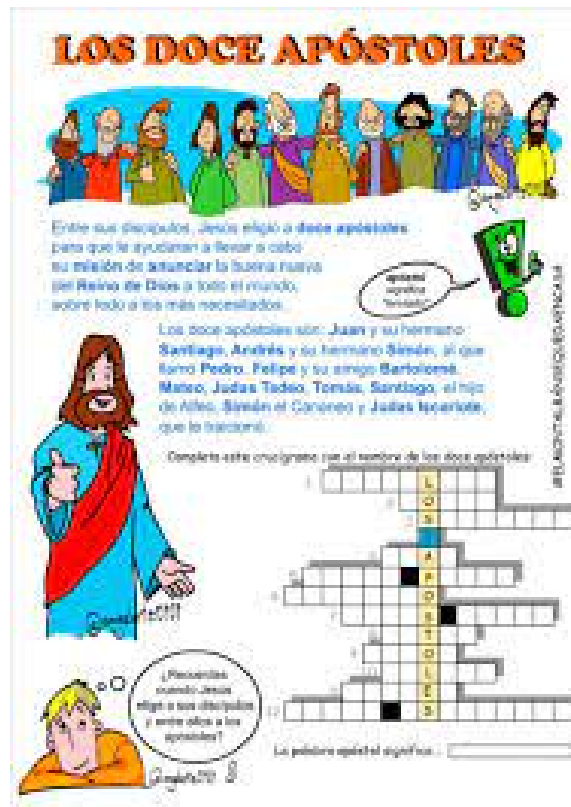
Simón: Un xudeu nacionalista fanático que odiaba a Roma. Jesús cambiou o seu corazón e Simón dedicou a súa vida ao Evanxeo. Un contraste total coa súa vida anterior.

Xudas Iscariote: Posiblemente era de Xudá. Traizoou a Xesús e foi cómplice do seu arresto. Ao darse conta da gravidade do que fixera, Xudas aforcouse.

Matías: Non foi un dos 12 orixinais, pero foi escollido polos outros once para ocupar o lugar que Judas deixou baleiro.

Polas súas características, que apóstolo gústache máis?

.....

Xesús predicaba unha relixión xudía baseada no amor ao próximo, o desprendemento dos bens materiais, o perdón e a esperanza de vida eterna. O seu ensino era sinxela e anunciaba a salvación para todas as persoas, pero especialmente para os humildes. Por iso tivo tanto éxito entre os pobres e rexeitamento entre os ricos e hipócritas que crían que, con rezar, era suficiente. Non tiñan en conta o seu propio comportamento.

Xesús estivo a predicar toda esta Mensaxe desde os 30 ata os 33 anos, idade á que morreu. E comezou cando, aos 30 anos, o seu primo Juan Bautista bautizouno no río Xordán e estableceuse en Cafarnaún onde empezou a predicar todo o que explicamos.

Neses tres anos de predicación conseguiu moito seguidores pero tamén houbo moitas persoas que se converteron nos seus inimigos. Eran persoas que tiñan envexa de ver como Xesús era querido e admirado por moitos seguidores. Eran persoas poderosas que temían que Xesús puidese arrebatarlles o poder que eles ostentaban. Porque Xesús actuaba sempre pensando en axudar aos demais e sempre baseándose en actos de amor. El actuaba con xustiza, con paciencia, facendo o ben e buscando o amor.

Ese é a mensaxe máis importante que nos deixou Xesús: o AMOR. Un amor con maiúsculas, mesmo cara aos seus inimigos.

Este detalle compróbase de maneira moi clara nos momentos máis difíciles da súa vida, no momento en que foi detido, torturado e asasinado cravado nunha cruz. Pero vaíamos por partes e un pouco máis amodo.

Os xudeus celebraban a Pascua para lembrar que os israelitas foran liberados da escravitude en Exipto. Precisamente Pascua significa Paso, o Paso da escravitude á liberdade. Era unha das festas máis importantes e Xesús quixo celebrala cos seus discípulos en Xerusalén.

O que imos relatar a continuación é todo o que lembramos na Semana Santa, unha das festas relixiosas máis importantes que lembramos no ano. É moi importante porque se lembran sucesos moi importantes da vida de Xesús. Lembramos:

- A Paixón de Xesús.
- A Morte de Xesús.
- E a Resurrección de Xesús.

GENIALLY CORESMA-SEMANA SANTA

A Resurrección é unha mensaxe moi importante pero ata chegar a ela Jesús debe sufrir a súa paixón e a súa morte.

Por iso, #ante acontecementos tan tristes, os cristiáns preparámonos para lembrar estas datas, cun tempo litúrxico chamado CORESMA. A Coresma é un tempo de 40 días antes da Semana Santa, no que os cristiáns nos preparamos para lembrar estes tristes momentos.

Correspóndese con sete semanas e represéntase co debuxo dunha muller vella á que chaman "vella coresma", con sete pernas. Non lle gustan as alegrías e por iso, é un tempo de pensar en tentar ser mellores, un tempo de rezar, de penitencia, axudar aos demais... Así, é coma se estivésemos/estivésemosnos preparando e solidarizando con Jesús para vivir o seu momento máis duro. As comidas máis típicas son as que non utilizan carne, como a potaxe, legumes, peixes, etc. Por que non levan carne? Porque lembra os 40 días que Jesús pasou no deserto sen comer.

Empeza xusto cando termina a época de entroido, que é un tempo de diversión, de risas e abundancia. Por iso, xusto agora comeza un período de tempo de todo o contrario: de abstinencia, de dar esmolas, de converternos en ser "un pouco mellores", é dicir, un tempo de oración e reflexión. Os sacerdotes tamén manteñen uns ritos nas súas igrexas, como o utilizar a cor morada nas súas vestimentas e rezar cos seus fieis en máis momentos do día. Este tempo de Coresma termina na Semana Santa que é o que imos rememorar agora. É a Semana Santa dura, como o seu nome indica, unha Semana, que comeza o Domingo de Ramos e termina o Domingo de Resurrección. E para comezar co Domingo de Ramos, imos lembrar o que ocorreu naqueles momentos.

Efectivamente, Xesús chegou a Xerusalén montado nun burro. Ao seu paso, moitas persoas estendían os seus mantos sobre o camiño para que Jesús pasase por eles. Outras persoas, axitaban ramos de oliveira e outras os estendían polo camiño. Pero todos gritaban felices cantos de encomio a Jesús. Berros como "Aleluia", "Benvido, Rey dos xudeus", "Hosanna"... oíanse ao seu paso mentres entraba en Xerusalén. Pero algúns fariseos enfadáronse polo escándalo que facían.

Este acontecemento lembrámolo con alegría o Primeiro Día que comeza a Semana Santa. Referímonos ao Domingo de Ramos.

Por iso, nos nosos pobos, facemos unha procesión con ramas de oliveira, para lembrar o que facían as persoas que recibiron a Jesús en Xerusalén, mentres cantamos cantos de glorificación e de alegría..

Unha vez que Xesús chegou a Xerusalén, dirixiuse ao templo. Pero alí levou un gran desgusto. Atopouse a vendedores e cambistas facendo negocios. Entón entrou, moi enfadado, e derrubou as mesas e os produtos, mentres lles dicía que "o templo era un lugar de oración, pero eles convertíano nunha cova de

ladróns".

Nos días que seguiron ao domingo, o luns, martes e mércores de Pascua, non ocorreu nada relevante para nosa posterior celebración de Semana Santa. Xesús seguiu explicando aos seus seguidores distintas ensinos mediante diferentes parábolas, realizou máis milagres e continuou coa súa predicación sobre o Reino de Deus.

Pero o Xoves decidiu cear cos seus discípulos no que sería a súa Última Cea.

Xuntouse cos doce apóstolos a cear. E alí sucederon cousas moi importantes:

- Lavou os pés aos seus discípulos.
- Instituiu a Eucaristía.
- Deulles o Mandamento do Amor.

Lavar os pés aos seus discípulos.- Por que é importante este xesto? Antes de cear pediu que lle trouxesen unha palangana de auga e lavou os pés a todos os apóstolos. Jesús fixo este acto como mostra de servizo aos demais.

Dalgunha maneira, Jesús quería demostrar que se EL, que era o Fillo de Deus podía facer algo así, todas as persoas podemos tamén facer algo que implique servido aos demais. Estamos no mundo para servir e axudar a todos. Iso foi o que quixo ensinarnos con ese xesto.

Instituir a Eucaristía.- Durante a Cea, Jesús tomou o Pan, partiuno e deullo aos discípulos dicindo: "Tomade e comed que este é o meu Corpo". Do mesmo xeito, tomou o Viño e díxolles: "Tomade e bebede que esta é o meu Sangue". Pero ademais engadiu: "Facede isto en conmemoración miña". O que Jesús

quixo dicir, é que, cada vez que os cristiáns reunímonos na súa memoria, para lembralo, repitamos ese mesmo xesto rememorando así o que ocorreu ese día. Por iso, cando imos a misa, o sacerdote repite aquelas mesmas palabras e dános a todos a comunión.

Dar o Mandamento do Amor.- Durante a cea, Jesús díxolles aos apóstolos: "Amádevos uns a outros como eu ameivos". Ese é o mandato que nos deu sobre o amor. Pero hai que recoñecer que non é tan fácil. Amar, como Jesús amounos, é unha tarefa moi difícil porque Jesús amou mesmo aos seus inimigos e iso a nós resúltanos dificilísimo, por non dicir imposible, en moitas ocasións.

El sabía todo o que ía pasar. Por iso, durante a cea, dixo que un deles íao a traizoar, pero ningún cría que iso puidese ocorrer.

Cando terminaron para cear, saíron a un horto que había detrás da casa. Moitos deles quedaron durmidos e Xesús púxose a orar.

Viu chegar a un grupo de soldados con Xudas á cabeza. Cando chegaron onde estaba Xesús, Judas deulle un bico e os soldados souberon así quen de todos eles era Xesús e apresárono. Díxolle a Xudas: "Cun bico entregas ao Fillo do Home?".

Porque o bico que Xudas estaba a darlle a Xesús non era un bico de agarimo, senón un bico de traizón.

Pedro que estaba preto, tentou defender a Xesús. Quitoulle unha espada a un soldado e cortoulle unha orella. Pero Xesús non quixo que o defendese así que lle curou a orella ao soldado e permitiu que llo levasen preso.

Todos estes acontecementos celebrámoslos e lembramos actualmente o día do Xoves Santo.

Relaciona con dúas frechas cando ocorreron estes acontecementos:

Xesús chegou a Xerusalén nun burro.

Lavou os pés aos seus discípulos.
Deu o Mandamento do Amor.

Domingo de Ramos

A xente recibíao con ramas de oliveira.
Instituyó a Eucaristía.

Xoves Santo

Durante toda a noite, Xesús foi interrogado por distintos personaxes históricos e con certa autoridade.

Foi levado ante Caifás, o representante dos sumos sacerdotes, que desexaba condenar a Xesús por autoproclamarse o Fillo de Deus.

Como non tiña autoridade para condenalo á morte, decidiu levar a Xesús ante Poncio Pilatos, o gobernador romano nese momento, pero cando Poncio soubo que Xesús era de Galilea, entregouno a Herodes, xa que pertencía ao seu territorio.

Herodes burlouse de Xesús, pero non o condenou porque non atopou razóns para facelo e devolveullo a Pilatos.

Pilatos non atopaba razón para matalo e decidiu non intervir na decisión deixando que fose a xente quen decidise. O xentío, animada polos sumos sacerdotes, decidiu condenar a Xesús e deixar libre a Barrabás, un preso condenado á morte.

Durante todo este tempo, Xesús foi torturado, humillado e foi obxecto de burlas polos soldados.

Decidiron que sería crucificado ao día seguinte, no monte Gólgota. Tería que cargar coa súa cruz ata o lugar onde sería crucificado. Ademais, colocáronlle unha coroa de espiñas na cabeza para burlarse del, porque dicían que era o Rey dos Xudeus.

Xa o Venres Santo, Xesús é conducido ao lugar onde debe cargar coa súa cruz. Ao longo do camiño, cae en dúas ocasións e os soldados danse conta de que dificilmente chegará vivo ata o final, polo que lle piden a un home que axude a Xesús a cargar coa súa cruz. Ese home chamábase Simón e era dun pobo chamado Cirene. Cando se achega para axudar a Xesús, dille que é un orgullo para el poder axudalo, porque se vía claramente que é un home bo e inocente.

Ao longo do camiño, unha muller chamada Verónica, se apiada de Xesús e achégase a El para limparlle a suor, o sangue e o po da súa cara. Cal será a súa sorpresa cando ve que, no trapo, quedou reflectido o rostro de Xesús.

Con moitas dificultades, Xesús chega ao final do camiño. Alí é crucificado no medio doutros dous condenados por roubo. Os soldados botan a sorte os seus vestidos e búrlanse del dándolle vinagre no canto de auga.

Ao pé da cruz sempre estivo María, a súa nai, e o apóstolo Xoan. Xesús díxolle a María que coidase de Xoan coma se fose o seu fillo e a Xoan díxolle que coidase a María coma se fose a súa nai.

No momento de morrer, o ceo escureceuse e romperon as cortinas do templo. Un soldado dixo: "En verdade este home era o Fillo de Deus".

Pola tarde, un amigo de Xesús chamado Xosé de Arimatea, pediu permiso aos soldados para baixar o corpo de Xesús da cruz, porque xa morrera. Concedéronllo e levaron o seu corpo a un sepulcro onde o lavaron e envolveron con sabas. E deixárono alí.

O Domingo de Resurrección María Magdalena e María, a nai de Santiago, achegáronse ao sepulcro onde estaba o corpo de Xesús. Atopáronse que a pedra que tapaba a porta estaba movida e deixaba ao descuberto o interior do sepulcro.

Alí só estaban as teas que envolveran o corpo de Xesús pero non estaba o seu corpo.

Un anxo que alí se atopaba díxolles que non buscasen entre os mortos ao que estaba vivo. E lembraron que Xesús anunciáralles que ía resucitar. Foron correndo a dicirllo aos apóstolos gritando: "XESÚS RESUCITOU".

Fai un comic sobre os días da Semana Santa

DOMINGO DE RAMOS	XOVES SANTO
VENRES SANTO	DOMINGO DE RESURRECCIÓN OU DOMINGO DE PASCOA

Imaxina que ti foses con estas mulleres. Que pensarías ou sentirías nese momento?

.....

.....

.....

.....

Por qué crees que o Domingo é o día sagrado dos cristiáns?

.....

.....

Ti crees que Jesús resucitou? Rodea: SI NON

Que día da Semana Santa gústache máis? Por que?

.....

Sinala neste mapa a cidade na que morreu Xesús e escribe aquí o seu nome.

Nomea algunha cidade máis e explica por que resulta coñecido devandito nome.

.....
.....

Colorea con tres colorees distintos as rexións de Galilea, Samaria e Xudea.
E de cor azul colorea os mares.

Como se chama o río no que foi bautizado Xesús?

.....

De que zona crees que era natural o samaritano da Parábola que contou Xesús?

.....

Ti crees que nós tamén resucitaremos? E que ocorrerá entón?

.....
.....
.....
.....

Como celebras a Semana Santa? Que adoitas facer nestes días?

.....
.....
.....
.....

Resúltache fácil ou difícil cumprir o Mandamento do Amor? Por que? En que momentos?

.....
.....
.....
.....

El mandamiento del amor

1) Selecciona la respuesta correcta:

¿En cuáles de las imágenes se está cumpliendo el mandamiento del amor?

2) Descifra el mensaje y completa el texto. Utiliza la clave.

★hermanos 😊felices +Jesús ♥perdonarnos

_____ nos enseña que todos somos _____
+

y que tenemos que _____ de corazón.
♥

Además, cuando perdonamos a nuestros _____
★

somos más _____
😊

A BIBLIA

Todo o que estudamos ata o de agora atópase recollido no libro da BIBLIA. Este libro está formado por 73 libros agrupados en dous grandes partes:

- O Antigo Testamento
- O Novo Testamento.

EL ANTIGUO TESTAMENTO

Está formado por **47 libros o escritos**. Estos 47 libros se dividen en distintos grupos de acuerdo al tema que tratan.

La palabra **Biblia** es de origen griego y significa "**libros**"

La Biblia contiene **dos** grandes bibliotecas: el **Antiguo Testamento** y el **Nuevo Testamento**.

El Pentateuco

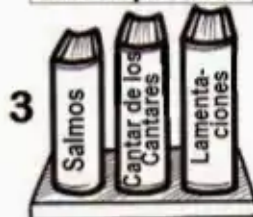
Libros históricos

Libros proféticos

Libros poéticos

Libros sapienciales

No Antiguo Testamento é onde atopamos toda a historia do pobo de Israel e a súa relación con Deus. Aquí están os protagonistas que fomos coñecendo ao longo deste libro. As súas historias están recollidas nos seguintes 46 libros, que se agrupan en libros Pentateuco, Sapienciales, Históricos e Proféticos.

PENTATEUCO	SAPIENCIALES	HISTÓRICOS	PROFÉTICOS
Son los 5 primeros libros de la Biblia. ("penta" significa cinco; y "teuco" significa libro).	Tratan de sentencias, proverbios, alegorías y refranes que expresan de forma popular y razonada la experiencia de vida propia del sabio.	Textos en forma de relato que incluyen historias reales, noveladas y ficticias; relatos populares (mitos, leyendas...); también incluye información y datos biográficos.	Son dichos o discursos pronunciados por un profeta o mensajero que habla en nombre de Dios

1. Génesis 2. Éxodo 3. Levítico 4. Números 5. Deuteronomio 6. Rut 7. Tobías 8. Judit 9. Ester 10. Josué 11. Jueces 12. I de Samuel 13. II de Samuel 14. I de Reyes 15. II de Reyes 16. I de Crónicas 17. II de Crónicas 18. Esdras 19. Nehemías 20. I de Macabeos 21. II de Macabeos 22. Isaías 23. Jeremías 24. Ezequiel 25. Oseas 26. Joel 27. Amós 28. Abdías 29. Jonás 30. Miqueas 31. Nahún 32. Habacuc 33. Sofonías 34. Ageo 35. Zacarías 36. Malaquías 37. Daniel 38. Baruc 39. Salmos 40. Cantar de los Cantares 41. Lamentaciones 42. Proverbios 43. Job 44. Eclesiastés 45. Eclesiástico 46. Sabiduría

No Novo Testamento recóllese toda a vida de JESÚS, a súa mensaxe e a vida dos primeiros cristiáns. Toda esta historia recóllese nos seguintes 27 libros que se agrupan en Evanxeos, Feitos dos Apóstolos, Cartas e Apocalipses.

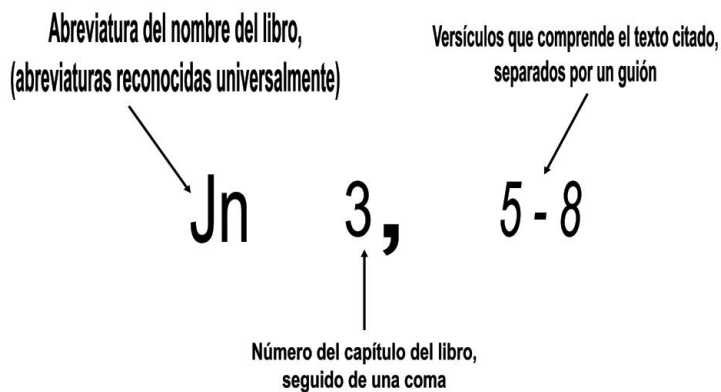
Os libros que forman o **Novo Testamento** son os seguintes:

1. Mateo 2. Marcos 3. Lucas 4. Juan 5. Feitos dos Apóstolos 6. Romanos 7. I dos Corintios 8. II dos Corintios 9. Santiago 10. Gálatas 11. Efesios 12. Filipenses 13. Colosenses 14. I de Tesalonicenses 15. II de Tesalonicenses 16. I de Timoteo 17. II de Timoteo 18. Tito 19. Filemón 20. Hebreos 21. I de Pedro 22. II de Pedro 23. I de Juan 24. II de Juan 25. III de Juan 26. Judas 27. Apocalipse

Aos 4 primeiros libros do Novo Testamento chámaselles **EVANXEOS**, que significa BOA NOTICIA, xa que nos contan a mensaxe de Jesús que anuncia o amor de Deus, a Boa Nova.

Todos os libros da Biblia teñen unha abreviatura. Sérvenos para buscar na Biblia de maneira máis fácil e sinxela. Para buscar unha cita na Biblia, hanse de seguir unhas instrucións. Por exemplo, para buscar a cita:

¿Como se cita un pasaje de la Biblia?

Xn 12, 8 - 9

Xoan, capítulo 12, versículos do 8 ao 9.

Imos escribir as abreviaturas de todos os libros da Biblia, á beira dos seus nomes nas páxinas anteriores.

LA BIBLIA ORGANIZADA EN FORMA DE TABLA PERIODICA															
ESCRITURAS HEBREOARAMEAS															
1 Gé Génesis 50	2 Éx Éxodo 40	3 Le Levítico 27	4 Nú Números 36	5 Dt Deuteronomio 34											
							6 Jos Josué 24	7 Jue Jueces 21	8 Rut Rut 4	9 1Sa 1 Samuel 31	10 2Sa 2 Samuel 24				
11 1Re 1 Reyes 22	12 2Re 2 Reyes 25	13 1Cr 1 Crónicas 29	14 2Cr 2 Crónicas 36	15 Esd Esdras 10	16 Ne Nehemías 13	17 Est Ester 10	18 Job Job 42	19 Sl Salmos 150	20 Pr Proverbios 31	21 Ec Eclesiastés 12	22 Can Cantar de los cantares 8				
23 Isa Isaías 66	24 Jer Jeremías 52	25 Lam Lamentaciones 5	26 Eze Ezequiel 48	27 Da Daniel 12	28 Os Oseas 14	29 Joe Joel 3	30 Am Amós 9	31 Abd Abdias 1	32 Jon Jonás 4	33 Miq Miqueas 7	34 Na Nahúm 3				
35 Hab Habacuc 3	36 Sof Sofonías 3	37 Ag Ageo 2	38 Zac Zacarías 14	39 Mal Malaquías 4											
ESCRITURAS GRIEGAS CRISTIANAS															
							40 Mt Mateo 28	41 Mr Marcos 16	42 Lu Lucas 24	43 Jn Juan 21	44 Hch Hechos 28				
45 Ro Romanos 16	46 1Co 1 Corintios 16	47 2Co 2 Corintios 13	48 Gál Gálatas 6	49 Ef Efesios 6	50 Flp Filipenses 4	51 Col Colosenses 4	52 1Te 1 Tesalonicenses 5	53 2Te 2 Tesalonicenses 3	54 1Ti 1 Timoteo 6	55 2Ti 2 Timoteo 4	56 Tit Tito 3				
57 Fim Filemón 1	58 Heb Hebreos 13	59 Snt Santiago 5	60 1Pe 1 Pedro 5	61 2Pe 2 Pedro 3	62 1Jn 1 Juan 5	63 2Jn 2 Juan 1	64 3Jn 3 Juan 1	65 Jud Judas 1	66 Rev Revelación 22						
LEYENDA DE COLORES (GRUPOS):															
Pentateuco	Historicos	Poeticos	Profetas mayores	Profetas menores	Evangelios	Registro de los apóstoles	Cartas apostólicas	Revelación							

Número
Símbolo
Nombre
Capítulos

Significado del contenido en cada recuadro

Clasifica os seguintes libros segundo pertenzan ao Antigo ou ao Novo

Testamento.

Gálatas..... Timoteo..... Daniel.....

Éxodo..... Tesalonicenses..... Jonás.....

Marcos..... Reyes..... Xénese.....

Lucas.....

Escribe:

+O nome do primeiro libro da Biblia.

.....

+ O nome dos libros dos Evanxeos

.....

+ O nome dos libros que forman o Pentateuco.

.....

+ O nome do último libro da Biblia.

.....

+ O nome de 3 libros das Cartas que escribiu San Pablo ás primeiras comunidades cristiás.

.....

+ O nome do libro cuxa abreviatura é: "Ex".

.....

+ O nome dalgún libro profético.

.....

+ Escribe a abreviatura do primeiro libro dos Reyes

.....

